

и кой витійствѣва отъ Кадедры, а и простъ Человѣкъ говори това е обще Болгарскій; но въ смотреніи сочиненіа, Стѹла и Витійства общій азыкъ не може да быде! нито саміа рѣчи во особь смотраючи общи не са, нито можатъ да быдатъ, защо: отъ гдѣ може простый Человѣкъ да знае какво е това: вниманіе, мечта-ніе, благогласіе, понатіе, израженіе, проница-ніе, изображеніе, невѣжество, и прочаа: вси-ки тіа рѣчи текатъ отъ устъ ученаго, а не простаго Человѣка, слѣдователно принадлежи азыкъ изображенномъ, а не простомъ. Когда различаваме Человѣка простаго отъ ученаго не казваме ли, простъ Человѣкъ, а къ изображенъ, ученъ Человѣкъ; зато како не бы было потребно да различаваме и простъ азыкъ отъ азыка изображена.

Мы обаче сѣдиме — мыслиме же и всакій умный — какъ требѣва да употреблаваме въ книжній нашъ азыкъ нито много высокъ Стѹлъ нито пакъ совсѣмъ униженъ и испорченъ, но колико е возможно да са приближаваме къ Славенскомъ. Много прочее са представатъ и кои словатъ, какъ требѣва да пишеме како що говори простый Народъ или пакъ съ высо-кимъ Славенскимъ израженіемъ. Познато ни